

Gróf Benyovszky Móric

Meghalt 1936. év február hó 4-én.

Közvetlenül az igazgatóválasztmány február 4-i ülése előtt vettük a szomorú hírt a második nagy veszteségről, amely a magyar erdőgazdaság ügyét gróf Benyovszky Móric nagybirtokos, Baranya vármegye főispánja és egyesületünk alapító tagjának elhalálozásával érte.

Mint a Déldunántúli Erdészeti Egyesület elnöke különösen tevékeny részt vett a négy alsódunántúli vármegye erdőgazdasági életének irányításában.

Akik résztvettünk az Országos Erdészeti Egyesület múltévi pécsi közgyűlésén, szinte megilletődött elismeréssel láthatjuk azt, mennyire át tudta vinni az erdő és az erdőgazdaság iránt érzett mérhetetlen szeretetét saját gazdaságába a gyakorlati életben is.

De csodálattal néztük azt az osztatlan, meleg, szinte páratlanul álló nagyrabecsülést és szeretetet is, amellyel őt nemcsak a vezetésére bízott vármegyének a lakossága, de mindenki környezte, akivel csak módjában volt érintkeznie.

Igazi úr volt, igazi gazdag, nemcsak abban az értelemben, amit a származás és a vagyon ad meg, de úr volt igazán nemes gondolat- és érzelmvilágában és gazdag volt azokban a lelki javakban, amikre különösen a mai nehéz időkben a vezető egyéniségeknél annyira szükség van.

Higgadt, bölcs, megértő gondolkozás, megfontolt cselekvés, ahol csak lehetséges volt, a legmesszebbmenő jóindulat, ahol viszont arra szükség volt, a kérlelhetetlen szigor jellemezték közéleti működését és bátor, öntudatos léptei sohasem tértek le arról a nyílegyenes útról, amelyet puritán becsületessége és hazaszeretete diktáltak.

Mély megdöbbenéssel fogadjuk a ránk mért újabb csapást, és bár a sorsunkat intéző Hatalom megmásíthatatlan

rendelkezésébe belenyugodni vagyunk kénytelenek, nem fojthatjuk el a fájdalom és a panasz föltörő szavát.

Minden részvétünk a mélyen sujtott hozzátartozóké s áldott emlékét tisztelettel és kegyelettel őrizzük.

Nyugodjék békével.

*

Móric Graf v. Benyovszky. † Der Verewigte kam nicht nur als Forstbesitzer restlos allen Pflichten nach, die heute als allgemeine volkswirtschaftliche Interessen der Landes die unversehrte Erhaltung des Waldes und seine auf Höchstleistung gerichtete sorgfältigste Bewirtschaftung verlangen, sondern fand trotz seiner politischen Inanspruchnahme — als Obergespan des Komitates Baranya — dauernd Zeit und Möglichkeit sich auch mit den Tagesfragen der ungarischen Forstwirtschaft aufs eingehendste zu beschäftigen. Er war Vorsitzender des Provinzforstvereines der vier südlichen Komitate Transdanubiens (Déldunántúl) und bot erst unlängst, anlässlich einer Excursion des Landesforstvereines nach Siklós, als gastfreundlichster Hausherr den heimischen Fachkreisen Gelegenheit das schöne Bild einer musterhaften Forstwirtschaft bewundern zu können.

Die ungarische Forstwirtschaft zollt unvergängliche Verehrung seinem Andenken.

